

Psalm 90

Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen.

Psalm 90 : 12

Ad Leeuwenhage

- 1 *Een gebed van Mozes, den man Gods. HEERE! Gij zijt ons geweest een Toevlucht van geslacht tot geslacht.*
- 2 *Eer de bergen geboren waren, en Gij de aarde en de wereld voortgebracht hadt, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God.*
- 3 *Gij doet den mens wederkeren tot verbrijzeling, en zegt: Keert weder, gij menskinderen!*
- 4 *Want duizend jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, als hij voorbijgegaan is, en als een nachtwaak.*
- 5 *Gij overstroomt hen; zij zijn gelijk een slaap; in den morgenstond zijn zij gelijk het gras, dat verandert;*
- 6 *In den morgenstond bloeit het, en het verandert; des avonds wordt het afgesneden, en het verdort.*
- 7 *Want wij vergaan door Uw toorn; en door Uw grimmigheid worden wij verschrikt.*
- 8 *Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke zonden in het licht Uws aanschijns.*
- 9 *Want al onze dagen gaan henen door Uw verbolgenheid; wij brengen onze jaren door als een gedachte.*
- 10 *Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren; en het uitnemendste van die is moeite en verdriet; want het wordt snellijk afgesneden, en wij vliegen daarheen.*
- 11 *Wie kent de sterkte Uws toorns, en Uw verbolgenheid, naardat Gij te vrezen zijt?*
- 12 *Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen.*
- 13 *Keer weder, HEERE! tot hoe lange? en het berouwe U over Uw knechten.*
- 14 *Verzadig ons in den morgenstond met Uw goedertierenheid, zo zullen wij juichen, en verblijd zijn in al onze dagen.*
- 15 *Verblijd ons naar de dagen, in dewelke Gij ons gedrukt hebt, naar de jaren, in dewelke wij het kwaad gezien hebben.*
- 16 *Laat Uw werk aan Uw knechten gezien worden, en Uw heerlijkheid over hun kinderen.*
- 17 *En de liefelijkheid des HEEREN, onzes Gods; zij over ons; en bevestig Gij het werk onzer handen over ons, ja, het werk onzer handen, bevestig dat.*

Psalm 90

De psalmen zijn in de Hebreeuwse Bijbel onderverdeeld in 5 bijbelboeken. Deze 5 bijbelboeken der psalmen, komen overeen met de 5 boeken van Mozes.

Psalm 1 t/m Psalm 41 komen overeen met Genesis
Psalm 42 t/m Psalm 72 komen overeen met Exodus
Psalm 73 t/m Psalm 89 komen overeen met Leviticus
Psalm 90 t/m Psalm 106 komen overeen met Numeri
Psalm 107 t/m Psalm 150 komen overeen met Deuteronomium

Een ruwe schets van de inhoud van de eerst 5 bijbelboeken, corresponderend met een ruwe schets van de inhoud van de 5 boeken der psalmen:

In het **1e bijbelboek Genesis** staat **de mens** centraal.

In het **1e boek der psalmen** (Psalm 1 t/m Psalm 41) staat **de Zoon des mensen** centraal.

In het **2e bijbelboek Exodus** staat het volk Israël en haar verlossing centraal. Het begint dan ook met **een roepstem vanuit diepe ellende en verdrukking**. Er wordt ons een beschrijving gegeven over het lijden en de verdrukking van Gods volk Israël.

Tevens wordt hierin vermeld, hoe God Zijn volk Israël verlost en hoe Hij hen leidt naar het beloofde land Kanaän.

Het **2e boek der psalmen** (Psalm 42 t/m Psalm 72) begint ook met **een roepstem vanuit diepe ellende en verdrukking**.

De Gelovige (de Voorste van het volk) roept tot de HEERE om verlossing. Deze Gelovige is nog ver van het beloofde land en nog ver verwijderd van een eeuwig en blijvend heiligdom.

Wij zien, dat de HEERE het gebed van deze Gelovige verhoort, want de HEERE verlost Hem, en de HEERE leidt Hem als Eerste, met allen die van Hem zijn, naar het beloofde land.

Het **3e bijbelboek Leviticus** heeft **het heiligdom en de offeranden** als onderwerp.

Ook het **3e boek der psalmen** (Psalm 73 t/m Psalm 89) spreekt over **Gods raadsbesluiten met betrekking tot het nieuwe heiligdom met zijn offeranden**.

In het **4e bijbelboek Numeri** staat **de woestijnreis** centraal.

Het volk Israël (= de aarde) werd/wordt bijna zelf woestijn, door haar ongehoorzaamheid. Wat de aarde/het land/Israël dan ook dringend nodig heeft, is rust, en Gods rijke zegen.

Het **4e boek der psalmen** (Psalm 90 t/m Psalm 106) zegt ook, dat de aarde/het land/Israël, **de rust in zal gaan en Gods zegen zal ontvangen**, op grond van geloof.

In het **5e bijbelboek Deuteronomium** staat **het Woord van God** centraal.

In het **5e boek der psalmen** (Psalm 107 t/m Psalm 150) staat opnieuw **het Woord van God** centraal en zeker in **Psalm 119**, die geen ander onderwerp heeft dan het Woord van God!

Psalm 90 en Psalm 91 horen eigenlijk bij elkaar.

Beide psalmen worden aan Mozes toegeschreven.

Mozes spreekt in deze psalmen over de negatieve en over de positieve levenswandel van **het verlore volk Israël**.

In Psalm 90 spreekt Mozes over het kortstondig leven van de mens en van het volk Israël in het bijzonder. Mozes spreekt over de 40 jaar van het verlore volk Israël in de woestijn.

Mozes spreekt in deze psalm over dat deel van Israël, wat in de woestijn is omgekomen vanwege hun ongeloof. Door hun murmureren (mopperen; klagen) en tegenspreken. Tegenspreken is onderling overleggen en tot de uitspraak komen: "wij hebben besloten dat...".

Door ongeloof weigerde het volk Israël de beloofde rust in te gaan en de erfenis in bezit te nemen.

Psalm 90:10-11:

De consequentie van hun ongeloof is dan ook het oordeel van God.

Psalm 90:12:

Pas na dit oordeel wordt het volk Israël zich er eindelijk van bewust, dat zij dit door hun ongeloof zelf veroorzaakt hebben.

Daarom willen zij nu een verstandig en wijs hart bekomen.

Psalm 90:13:

Zij vragen of de HEERE Zich niet langer van hen af wil keren, want elke dag zonder Hem, is er één te veel.

Psalm 90:14:

Want het was juist de HEERE, Die ons elke morgen weer verzadigd heeft met het Goede.

Met het Manna, dat is Zijn Brood, namelijk Zijn Woord. (Exodus 16:15-16)
Zij hadden gewalgd van dit lichte (= vervloekte) Brood.

Psalm 90:17:

Tot slot wordt dan ook een gebed om verlossing uitgesproken.

Zij vragen, of de HEERE de draad, die zij zelf verbroken hebben, weer met hen wil opnemen en of Hij Zijn beloften alsnog aan hen wil bevestigen.

In Psalm 91 spreekt Mozes, net als in Psalm 90, over de toestand van het volk Israël in de woestijn, maar hij spreekt in deze psalm over dat deel van het volk Israël, wat al die tijd wèl de haar beloofde rust wilde ingaan en wèl haar hoop gevestigd had op de beloften Gods.

Mozes spreekt in deze psalm over dat deel van het volk Israël in de woestijn, wat er het volste vertrouwen in had, dat de HEERE hen in het beloofde land zou brengen.

Hebreeën 3:17-19:

De gedachte is immers, dat het volk Israël na 2 jaar het beloofde land had kunnen binnengaan.

Door haar óngeloof heeft zij het beloofde land niet kúnnen ingaan, met als gevolg dat het volk Israël nog 38 jaar in de woestijn heeft rondgezworven. Dit is te optimistisch gezegd, want eigenlijk was het zo: men moest wachten op het uitsterven van die generatie, die weliswaar wel uit Egypte verlost was, maar door ongeloof het beloofde land niet kon ingaan. Dat waren degenen die, bij de uittocht uit Egypte, 20 jaar en ouder waren. (*Numeri 14:23-38*)

Voorzover deze psalm op de geschiedenis van het volk Israël van toepassing is, is dit alleen op het gelovig overblijfsel uit Israël, namelijk op Jozua en Kaleb. Zij werden niet alleen **verlòst** uit Egypte, zoals het hele volk Israël, maar, op grond van geloof, stierven **zij niet** in de woestijn en zijn zij, na de woestijnreis, **wèl de Jordaan overgetrokken**. Zij zijn **wel** het beloofde land **ingegaan**, en zij hebben daar **ook een erfdeel** ontvangen.

Deze psalmen zijn in grote lijnen ook van toepassing op de gemeente.

Jood en heiden (= Jozua en Kaleb) zouden leven vanuit de verlossing en zouden op weg gaan, om de hen beloofde erfenis in ontvangst te nemen.

1 Korinthe 10:6-12:

Want deze dingen zijn geschied ons tot voorbeelden, opdat wij geen lust tot het kwaad zouden hebben, gelijkewijs als zij (het volk Israël) lust gehad hebben.

En wordt geen afgodendienaars, gelijkewijs als sommigen van hen, gelijk geschreven staat: Het volk zat neder om te eten, en om te drinken, en zij stonden om te spelen.

En laat ons niet hoereren, gelijk sommigen van hen gehoereerd hebben, en er vielen op één dag, 23000.

En laat ons Christus niet verzoeken, gelijk sommigen van hen verzocht hebben, en werden van de slangen vernield.

En murmureert niet, gelijk ook sommigen van hen gemurmureerd hebben, en werden vernield van de verderver.

En deze dingen alle, zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op welke de einden der eeuwen gekomen zijn.

Kolossenzen 2:16; Hebreëen 8:1; 10:1:

Dus dat wat Israël in de woestijn is overkomen, is tot lering en waarschuwing aan ons en is beschreven, ons tot voorbeeld.

Als wij het voorbeeld van Jozua en Kaleb navolgen, dan is daar de troost, die zo hard nodig is bij onze tocht door de woestijn.

Psalm 90

Mozes spreekt over het kortstondig leven van de mens en van het volk Israël in het bijzonder.

Mozes spreekt in deze psalm over de 40 jaar van Israël in de woestijn en spreekt over dat deel van Israël, wat in de woestijn **zou omkomen vanwege ongelooft**.

:1 Een gebed van Mozes, den man Gods.
HEERE! Gij zijt ons geweest een toevlucht van geslacht tot geslacht.

:1 HEERE = Adonai
Mozes = uittrekken (uit Egypte of uit het water)
= zoon (in de taal der Egyptenaren)
deze zoon is uit Egypte, danwel uit het water getrokken

- = Man Gods (Deuteronomium 33:1)
 een Man Gods zijn onder meer ook:
 Samuël; Elia; Elisa; David
 een man naar Gods hart
- = Mozes is de uitbeelding van het Woord Gods
 onder het Oude Verbond der wet
- = Het Woord der wet getuigt over de komst van de Messias
- = Mozes is een type van de Middelaar
 van het Nieuwe Verbond der genade
 Mozes treedt tussenbeide,
 tussen de HEERE en Gods verlost volk

Gebed = taphala

Tephalim = gebedsriemen

Taphal = gemis; behoefte

Phalal = bemiddelen; bijeen brengen; ontmoeten

Je zou kunnen zeggen, dat Mozes in deze psalm duidelijk in de positie van de middelaar staat.

Toevlucht = woning; schuilplaats

Van geslacht tot geslacht = דָּר דָּר = dur dur

Vanaf het begin der schepping, is de HEERE de schuilplaats voor allen die Hem geloven.

- :2** Eer de bergen geboren waren, en Gij de aarde en de wereld voortgebracht hadt;
 Ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God.

- :2** Eer = voordat
 Bergen = hariem = type van de koninkrijken der aarde
 voordat de bergen maar uit de afgrond (Genesis 1:2)
 getogen waren
 Geboren = jeled = kind
 Aarde = eretz = (het) land
 Wereld = thebel; Tubal; vermenging
 (eventueel een perverse vermenging)
 Voortgebracht = chul = zand; grote pijn; pijnigen
 Van eeuwigheid tot eeuwigheid = עוֹלָם עַד עוֹלָם = olam ad olam

= olam ad olam zijt Gij God

= olam adullam (de grot waar David zich schuilhield voor Saul)

Voordat er maar een eerste schepping of een gerestitueerde schepping was: **U bent.**

Job 38:4-8:

Waar waart gij, toen Ik de aarde grondde? Geef het te kennen, indien gij kloek van verstand zijt. Wie heeft haar maten gezet, want gij weet het; of wie heeft over haar een richtsnoer getrokken? Waarop zijn haar grondvesten nedergezonken, of wie heeft haar hoeksteen gelegd? Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten. Of wie heeft de zee met deuren toegesloten, toen zij uitbrak, en uit de baarmoeder voortkwam?

:3 Gij doet den mens wederkeren tot verbrijzeling, en zegt: Keert weder, gij mensenkinderen!

:3 Zoals U eens een oordeel bracht over de eerste schepping, vanwege ongeloof en ontrouw; en daarmee een oordeel bracht over die toenmalige mensheid (= אנוש = Enosh) tot verbrijzeling;

zo zult U ook een oordeel brengen over de mensenkinderen in Adam (= אדם), vanwege hùn ongeloof en ontrouw.

Als die mens (= אדם), die door de Schepper uit de aardbodem geformeerd is, ook niet tot dienst en dus tot nut wil zijn van zijn Maker, dan zal die mens tot de aarde wederkeren.

Genesis 3:19:

In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.

Verbrijzelen = דכא = daka

Wederkeren = שוב = shub = keert weder

Mensenkinderen = בני אדם = beni adam

= zonen/erfgenamen van Adam

Psalm 146:1-7:

Ik zal den HEERE prijzen in mijn leven; ik zal mijn God psalmzingen,

terwijl ik nog ben. Vertrouwt niet op prinsen, op des mensen kind, bij hetwelk geen heil is.

Zijn geest (= roeach) gaat uit, hij keert wederom tot zijn aarde; te dienzelfden dage vergaan zijn aanslagen.

Welgelukzalig is hij, die den God Jakobs tot zijn Hulp heeft, wiens verwachting op den HEERE, zijn God is; Die den hemel en de aarde gemaakt heeft, de zee en al wat in dezelve is; Die trouwe houdt in der eeuwigheid. Die den verdrukte recht doet, Die den hongerige brood geeft; de HEERE maakt de gevangenen los.

:4 Want duizend jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, als hij voorbijgegaan is, en als een nachtwaak.

:4 Ook dit vers geeft de tegenstelling aan, tussen de eeuwige God (:2) en de sterfelijke mens.

Al zou iemand 1000 jaar leven, hij zal toch sterven.

Duizend is het getal dat eeuwigheid, eeuwige heerlijkheid, uitbeeldt.

De oude mens in Adam keert onherroepelijk tot de aarde weder.

Hij kan de duizend niet halen, hij komt namelijk **iets tekort**.

De oude mens in Adam reikt niet verder dan **969**.

Methusalem, de oudste mens op aarde, kwam tot 969 jaar.

Hij miste een stukje **om eeuwig, om 1000** te kunnen zijn .

De natuurlijke mens in Adam komt 31 tekort om tot de 1000 te geraken.

Hij mist het Wezen en het Leven van God = **ל** = 30.1 = el = God

De Geestelijke, wedergeboren mens in Christus, haalt de 1000 wel, omdat hij nooit meer sterft.

Hij heeft het Wezen en het Leven Gods gekregen, op grond van geloof en uit de rijkdom van Gods genade.

Hoe dan ook, in de ogen van de HEERE is **duizend jaar als één dag**.

De natuurlijke mens in Adam is **slechts een ééndagsvlieg!**

Duizend = aleph = **אלפ** = 80.30.1 = totale getalswaarde 111

= de 1, is de 1e, op alle niveaus

bij eenheden, tientallen en honderdtallen

= hoofd van de stier

= Hij is de Eerste, maar Hij is ook de Laatste (taph)
Hij is het Begin en Hij is ook het Einde

Gisteren = opnieuw besnijdenis
Voorbijgaan = abar = de overzijde (**heber, hebreeërs**)
Nachtwake = **ashmorah**
= **shamar** = waken; bewaken
= a **shmorah** = Ik waak daarover

2 Petrus 3:4-9:

Petrus citeert hier Psalm 90:4!

Want degenen die God bespotten, zeggen wel:

Waar is de belofte Zijner toekomst? Want van dien dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping.

Moedwillig is dit hun onbekend, dat door het Woord Gods, de hemelen die van over lang geweest zijn, en de aarde, uit het water en in het water bestaande; Door welke de wereld, die toen was, met het water van den zondvloed bedekt zijnde, vergaan is.

En de (2) hemelen die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord, als een schat weggelegd, en worden ten vure bewaard tegen den dag des oordeels, en der verderving der goddeloze mensen.

Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat **één dag bij den Heere is als duizend jaren en duizend jaren als één dag.**

De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

De periode van Gods genade en lankmoedigheid is gedurende 2 dagen van elk 1000 jaar.

Gedurende de Bedeling der genade Gods, waarin God Zich voor het volk Israël en voor de andere volkeren verborgen houdt.

2 Petrus 3:10a:

Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in den nacht.

De Dag des HEEREN begint direct na de 70e jaarweek van Daniël en duurt de volgende 33 jaar en de 1000 jaar van het gebonden zijn van satan.

De Dag des HEEREN zal zijn vanaf het einde van de 70e jaarweek van Daniël tot aan de Jongste Dag, wanneer allen moeten verschijnen voor de Grote Witte Troon om beoordeeld of geoordeeld te worden.

2 Petrus 3:10-13

De Dag des HEEREN, in dewelken de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden.

Dewijl dan deze dingen alle vergaan, hoedanigen behoort gij te zijn in heiligen wandel en godzaligheid!

Verwachtende en haastende tot de toekomst van den dag Gods, in welken de hemelen, door vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen brandende zullen versmelten.

Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.

- :5** Gij overstroomt hen; zij zijn gelijk een slaap; in den morgenstond zijn zij gelijk het gras, dat verandert;
- :5** Gelijk een overstromende vloed, spoelt Gij hen weg.
Ze zijn gelijk een ochtendslaap.
Ze zijn gelijk gras dat opschiet = טלפ = opgroeit (en verandert).
De mens is nog maar nauwelijks geboren (in de morgenstond), of hij vergaat alweer.
- :6** In den morgenstond bloeit het, en het verandert; des avonds wordt het afgesneden, en het verdort.
- :6** *1 Petrus 1:23-25:*
Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.
Want alle vlees is als gras, en alle heerlijkheid des mensen is als een bloem van het gras.
Het gras is verdord, en zijn bloem is afgevallen; Maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u verkondigd is.

Jakobus 1:9-12:

Maar de broeder, die nederig is, roeme in zijn hoogheid. (Hij zal door de HEERE verhoogd worden.)

En de rijke in zijn vernedering; want hij zal als een bloem van het gras voorbijgaan.

Want de zon is opgegaan met de hitte, en heeft het gras dor gemaakt, en zijn bloem is afgevallen, en de schone gedaante haars aanschijs is vergaan; also zal ook de rijke in zijn wegen verwelken. Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen, die Hem liefhebben.

Jesaja 40:6-8:

Een stem zegt: Roept! En hij zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn goedertierenheid als een bloem des velds.

Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des HEEREN daarin blaast; voorwaar, het volk is gras.

Het gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid.

Psalm 103:13-17:

Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de HEERE over degenen, die Hem vrezen. Want Hij weet, wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn.

De dagen des mensen zijn als het gras, gelijk een bloem des velds, also bloeit hij.

Als de wind daarover gegaan is, zo is zij niet meer, en haar plaats kent haar niet meer.

Maar de goedertierenheid des HEEREN is van eeuwigheid en tot eeuwigheid over degenen, die Hem vrezen, en Zijn gerechtigheid aan kindskinderen

Gelijk het gras, is ons kortstondig leven.

Gelijk een bloem (een lelie), die op het veld verheven, wel sierlijk pronkt, maar krachteloos is en teer.

Wanneer de wind, zich over het land laat horen, dan knakt haar steel, haar schoonheid gaat verloren.

Men kent, en vindt haar standplaats zelfs niet meer.

(Het gras verdwijnt in de oven.)

Johannes 6:10:

En Jezus zeide: Doet de mensen nederzitten. En er was veel gras in die plaats. Zo zaten dan de mannen neder, omtrent vijfduizend in getal.

Wie het voedsel tot zich wil nemen, dat door de HEERE wordt uitgedeeld, zal daardoor zijn oude, aardse leven in de verdrukking brengen.

Wel in de rust, zittend, maar bovenop het gras, en dus zijn aardse kortstondige leven ondergeschikt achtend.

- :6** Begint met morgenstond = de geboorte, de jeugd; de kinderjaren
Bloeit = opgroeien en tot ontwikkeling komen
Verandert = er vindt een bepaalde ontwikkeling en voortgang plaats
maar het is snel avond, en de dag van de mens is ten einde
Avond = arab = raaf; honger; vlak (dood)
wordt afgesneden van de levensader en verdort of verdroogt

In den morgenstond bloeit de natuurlijke mens op en hij ontwikkelt zich, maar des avonds is die mens afgesneden van het leven en verdort.

Maar: het Woord van God blijft in der Eeuwigheid!

- :7** Want wij vergaan door Uw toorn; en door Uw grimmigheid worden wij verschrikt.

- :7** Wanneer de mens vergaat, heeft de mens hier zelf voor gekozen.
Die mens zal vergaan door Gods toorn, en hij zal verschrikt worden door Gods grimmigheid.

Want het mag duidelijk zijn, dat dit niet degenen zijn uit vers 1.

Zij die de HEERE tot toevlucht en schuilplaats en tot veilige haven hebben.

Want dat zijn degenen die leven uit genade en wandelen door geloof en in onderwerping aan God en Zijn Woord.

Dus over wie is de HEERE dan wel vertoornd?

Hebreeën 3:17-19:

Over welke nu is Hij vertoornd geweest veertig jaren? Was het niet

over degenen, die gezondigd hadden, welker lichamen gevallen zijn in de woestijn?

En welken heeft Hij gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden ingaan, anders dan dengenen, die ongehoorzaam geweest waren?

En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege hun ongelof.

Psalm 2:5:

Omdat zij volharden in ongelof, en zij in opstand zijn tegen God en Zijn Gezalfde: Daarom zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken.

- :7** Vergaan = opgegeten; verteerd
Toorn = snuiven; neusblazen
Grimmigheid = hitte
Verschrikken = zeer bevreesd; grote angst
- :8** Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke zonden in het licht Uws aanschijns.
- :8** De ongerechtigheid is, dat men niet wenst te leven uit geloof en uit de beloften Gods.
Men houdt het Woord der Waarheid in ongerechtigheid ten onder.
Ongerechtigheid, die voortkomt uit het feit dat men het Woord der Waarheid niet gelooft en daar niet uit wenst te leven, is bijvoorbeeld een leven onder de wet, waardoor men de genade Gods te niet doet.

Romeinen 3:19-24; Romeinen 3:28:

Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.

Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet, is de kennis der zonde. Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is.

Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

Gelovigen in het Oude Testament werden rechtvaardig gerekend, op grond van hun geloof.

Via de weg van dood en opstanding, die de HEERE Jezus Christus in gehoorzaamheid en in geloof gegaan is, is sindsdien de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden.

Op grond van Zijn geloof is de rechtvaardigheid Gods dus eerst de HEERE Jezus Christus toegerekend en Zijn rechtvaardigheid wordt toegerekend aan allen, die in de opgestane HEERE geloven.

Dus:

Rechtvaardigheid = een leven uit geloof en liefde hebben voor het
Woord der Waarheid

Onrechtvaardigheid = een leven in ongelof, waarin men de Waarheid
ten onder houdt

- :8** Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke zonden in het licht Uws aanschijns.

Ongerechtigheden = zonden = ongelof en de werken die voortkomen
uit ongelof

Heimelijke = verborgen; eeuwige

Licht = licht openbaart de werken, die in de duisternis
gedaan zijn

Aanschijn = verschijning; aangezicht; aanwezigheid

Voor de ogen van andere mensen kan men misschien een leven in ongerechtigheid en ongelof verborgen houden, maar voor de levende God blijft niets verborgen.

De HEERE kent de raadslagen, namelijk al de overleggingen van ons hart.

1 Korinthe 4:5:

Zo dan oordeelt niets voor den tijd, totdat de Heere zal gekomen zijn,

Welke ook in het licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen der harten; en alsdan zal een iegelijk lof hebben van God.

Hebreeën 4:12-13:

Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpzijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.

En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen Desgenen, met Welken wij te doen hebben.

Psalm 19:13-15:

Wie zou de afdwalingen verstaan? Reinig mij van de verborgene afdwalingen.

Houd Uw knecht ook terug van trotsheden; laat ze niet over mij heersen; dan zal ik oprecht zijn en rein van grote overtreding. Laat de redenen mijns monds, en de overdenking mijns harten welbehagelijk zijn voor Uw aangezicht, o HEERE, mijn Rotssteen en mijn Verlosser!

:9 Want al onze dagen gaan henen in Uw verbolgenheid; wij brengen onze jaren door als een gedachte.

:9 Gaan henen = afwenden; afwenden van het aangezicht
Verbolgenheid = toorn; uitstorting; ontboezeming
Wij trekken ons van Uw verbolgenheid niets aan
Als een gedachte = geluid; kirren; rouwen; weeklacht

Mozes zegt:

Wij (zij) zien Uw verbolgenheid, omdat wij onze (zij hun) gedachten van U afgewend hebben. En dit doen wij (zij) dagelijks, namelijk alle jaren van ons (hun) leven.

Het is één jammerklacht!

:10 Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren; en het uitnemendste van die is

moeite en verdriet; want het wordt snellijk afgesneden, en wij vliegen daarheen.

- :10** Uitnemendste = rahab = grootste; hoogmoed; trotsheid; arrogantie
Moeite = amal = zware arbeid
Verdriet = goddeloosheid; ijdelheid; ledigheid; ongerechtigheid
Snellijk = spoedig
Afgesneden = scheren; afsnijden; wegvoeren
Vliegen = blazen

In het algemeen tellen de dagen van ons aardse leven 70 jaren.
Voor de sterken onder ons zijn de dagen van het aardse leven 80 jaren.
De trots van de natuurlijke mens is ook de sterkte van zijn aardse leven.
Hoewel het een leven van moeite en verdriet is, omdat dit leven aan de goddeloosheid en aan de ijdelheid van deze wereld onderworpen is.
En, zoals het kortstondig leven van het gras wordt afgesneden, verdort en door de wind wordt weggeblazen, zo zal door Uw toorn en grimmigheid, de ongelovige en hoogmoedige mens van het leven worden afgesneden en zal verloren gaan.

De getallen 7 en 8 (70 en 80) spreken wel over volmaaktheid en eeuwigheid, maar in plaats daarvan verdwijnt de natuurlijke mens

- :11** Wie kent de sterkte Uws toorns, en Uw verbolgenheid, naardat Gij te vreesen zijt?
- :11** Kent = kennis, die men verworven heeft vanuit de Schrift
= een kennen, en dus een bekennen met het hart
daarom is het vaak een liefhebbend kennen
uit een gelovig hart
Kennen = bekennen = gemeenschap hebben met
Sterkte = kracht; macht
Vrees = je er bewust van zijn, met Wie je van doen hebt
...vreselijk is het om te vallen in de handen van Levende God,
want Hij is het verterend vuur...

Hebreeën 10:29:

Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden,

die den Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?

:12 Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen.

:12 Leer = jada = kennen
Tellen = meneh
Wijs = chokmah; chakam

Job 28:28:

Maar tot den mens heeft Hij gezegd: Zie, de vreze des HEEREN is de wijsheid, en van het kwade te wijken is het verstand.

Spreuken 9:8:

Leer den wijze, zo zal hij nog wijzer worden; onderwijs den rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen. De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid, en de wetenschap der heiligen is verstand. Want door Mij zullen uw dagen vermenigvuldigen, en de jaren des levens zullen u toegedaan worden.

Spreuken 15:32-33:

Die de tucht verwerpt, die versmaadt zijn ziel; maar die de bestraffing hoort, krijgt verstand.

De vreze des HEEREN is de tucht der wijsheid; en de nederigheid gaat voor de eer.

:12 HEERE onderwijs ons, geef ons kennis, wijsheid, en inzicht vanuit Uw Woord. Want Uw toorn en verbolgenheid over ons, was vanwege onze zonde = ongeloof.

Maar nu willen wij ons leven (namelijk de dagen die ons nog resten in het vlees), beschikbaar stellen in Uw dienst.

:13 Keer weder, HEERE! tot hoe lange? en het berouwe U over Uw knechten.

:13 *Jeremia 15:6:*

Gij hebt Mij verlaten, spreekt de HEERE; gij zijt achterwaarts gegaan; daarom zal Ik Mijn hand tegen u uitstrekken en u verderven; Ik ben des berouwens moede geworden.

Jona 3:10:

En God zag hun werken, dat zij zich bekeerden van hun bozen weg; en het berouwde God over het kwaad, dat Hij gesproken had hun te zullen doen, en Hij deed het niet.

Door de mond van Mozes, de middelaar, keert men in berouw tot de HEERE en vragen zij:

HEERE keer tot ons weder.

Vertoef niet langer HEERE!

Ontfermt U Zich over Uw dienstknechten, danwel over Uw volk.

Vertrouwt ons HEERE!

Berouw = spijt; troost; vertroosting

Knecht = obed

:14 Verzadig ons in den morgenstond met Uw goedertierenheid, zo zullen wij juichen, en verblijd zijn in al onze dagen.

:14 Verzadig = shaba = vervul ons; maak ons volkomen; overvloedig over ons

= eedzwering; rust; zeven

Morgenstond = het moment, dat ook wij vroeg opstaan = opstanding de 1e morgenstond (:6) was onze natuurlijke geboorte deze 2e morgenstond is een type van de wedergeboorte daarin ontvangen wij de genade, de vreugde, en de blijdschap van het Nieuwe Verbond

Goedertierenheid = chesed = genade

Juichen = uitroepen van blijdschap

Verblijd = samech = verheugd zijn

In al onze dagen = in al de dagen van ons leven

:15 Verblijd ons naar de dagen, in dewelke Gij ons gedrukt hebt, naar de jaren, in dewelke wij het kwaad gezien hebben.

:15 Laat ons nu verheugd zijn HEERE!

Wij hebben gezien en doorzien dat de dagen waarin wij verdrukt werden, en de vele jaren waarin wij geplaagd werden, bij U vandaan kwamen, maar dat dit ons overkomen is, vanwege onze ongehoorzaamheid en ontrouw aan U en Uw Woord

Hosea 6:1-3:

Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden.

Hij zal ons na twee dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.

Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands.

:16 Laat Uw werk aan Uw knechten gezien worden, en Uw heerlijkheid over hun kinderen.

:16 *Habakuk 1:5:*

Ziet onder de heidenen, en aanschouwt, en verwondert u, verwondert u, want Ik werk een werk in ulieder dagen, hetwelk gij niet geloven zult, als het verteld zal worden.

Laat Uw werk = Pa-al = Uw werk; Uw wonderdaad der verlossing
de verlossing, waarin U Uw heerlijkheid geopenbaard hebt
pala = wonder

Knechten = dienstknechten; slaven
geef ons, die nu Uw dienstknechten zijn, ook Uw verlossing

Gezien worden = verschijnen; openbaren

Heerlijkheid = hadar = eer; heerlijkheid; majesteit; glorie

Openbaar Uw heerlijkheid aan Uw dienstknechten, die op grond van wedergeboorte, Uw kinderen (zonen) zijn.

:17 En de liefelijkheid des HEEREN, onzes Gods; zij over ons; en bevestig Gij het werk onzer handen over ons, ja, het werk onzer handen, bevestig dat.

:17 Liefelijkheid = naam
De liefelijkheid des HEEREN onzes Gods = de HEERE Jezus Christus
Bevestigen = kavan = voorbereiden

Psalm 27:4:

Eén ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.

Deze Psalm 90, samengevat en toegepast op degenen die deel hebben aan de verlossing die in Christus Jezus is:

Efeze 2:1-10:

En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;

Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;

Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden) en heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Amen.